

Súd: Mestský súd Bratislava I
Spisová značka: B4-2T/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423010103
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:MSBA1:2023:1423010103.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava I, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.októbra 2023 v Bratislave

rozhodol:

obžalovaný C. J. I. J. I. C. E. : nar. XX.XX.XXXX v T., trvalý pobyt
T. od 21.októbra 2020

uznáva sa za vinného, že

napriek vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojej dcéry H. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. I. XXXX/XX T., vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine, deklarovanej rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 1 P/77/2019, zo dňa 02.decembra 2019, právoplatným dňa 12.decembra 2019, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry H. výživným vo výške 50,-- eur mesačne vždy do 20.dňa v mesiaci vopred mesačne k rukám matky Y. S., trvale bytom U. I. XXXX/XX, T. a rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 1P/39/2020, zo dňa 22.marca 2021, právoplatným dňa 31.marca 2021, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry H. zvýšeným výživným vo výške 80,-- eur vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Y. S. si túto povinnosť v mieste trvalého bydliska a všade tam kde sa v období od mesiaca december 2019 zdržiaval, ako aj v mieste trvalého, ako aj prechodného bydliska dcéry H. na ulici R. E. X, Bratislava neplní riadne a včas v období od mesiaca december 2019 do vyhlásenia rozsudku - 23.októbra 2023 - s výnimkou obdobia od mesiaca december 2019 do mesiaca marec 2021, v každom mesiaci odovzdal do rúk Y. S. presne nešpecifikovanú sumu výživného, pričom mu za obdobie od mesiaca december 2019 do mesiaca marec 2021 vznikol dlh na výživnom vo výške 150,-- eur, ktorý bol následne v presne nezistenom čase uhradený, s výnimkou obdobia od mesiaca august 2021 do mesiaca január 2022, kedy v každom mesiaci

-2- B4-2T/19/2023

zaplatil sumu 80,-- eur, mesiaca december 2022 a mesiaca január 2023, kedy v každom mesiaci zaplatil sumu 80,-- eur a mesiaca apríl 2023, kedy zaplatil sumu 50,-- eur, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh voči matke oprávneného dieťaťa dlh vo výške 1 870,-- eur, pričom v období od 01.februára 2021 do 31.augusta 2021 pracoval ako zamestnanec v spoločnosti U. T. a.s., T. s príjmom dostatočným na úhradu výživného v období od 19. novembra 2021 do 08.februára 2022 bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, odkiaľ bol vyradený pre nespokojnosť, od toho času neprejavil vážny záujem nájsť si trvalé zamestnanie, v období od 27.apríla 2022 do 27.novembra 2022 vykonával trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ilave a pri nástupe nenahlásil vyživovaciu povinnosť na dcéru a neprejavil záujem o zaradenie do práce, od mesiaca december 2022 poberá dávky v hmotnej núdzi.

T e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas

č í m   s p á c h a l

trestný čin - prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 51 ods. 1, 2 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody sa mu podmiennečne odkladá a súčasne sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním s určením v skúšobnej dobe v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné k rukám matky Ml.niky S., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom SkačE.ny č. XXX vo výške 1 870 eur (tisíc osemstosedemdesiat eur).

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného, svedkyne Y. S., prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy

-3-   42T/19/2023

a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný požiadal písomne dňa 18.októbra 2023 - založené na č.l. 149, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový a právny stav veci:

Z rodného listu založeného v spise na č. l. 26 - bolo preukázané - že maloletá dcéra H., nar. XX.XX.XXXX - má rodičov - otec - C. J. (obžalovaný) a matkou je Y. Y.C. (t.č. S.).

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske, pod č.k. 1 P/39/2020-125, zo dňa 22.marca 2021 bol zmenený rozsudok Okresného súdu Partizánske, pod č.k. 1P/77/2019-67, zo dňa 02.decembra 2019 a to tak, že bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca (obžalovaného) na maloletú zo sumy 50 eur mesačne na sumu 80 eur mesačne vždy do 20.dňa v mesiaci vopred k rukám matky (svedkyne) s účinnosťou od 01.septembra 2020.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 31.marca 2021.

Pokiaľ išlo o obžalovaného tento ku predmetnému skutku bol vypočutý v prípravnom konaní a to dňa 27.januára 2023.

Vypovedal, že si bol vedomý toho, že má vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére H.. Mal vedomosť o tom, že vyživovacia povinnosť mu bola určená súdom a to vo výške 50 eur mesačne a následne bolo výživné zvýšené na čiastku 80 eur mesačne. Od mesiaca december 2019 výživné uhrádzal svedkyňi nepravidelne. Odovzdával jej ho osobne k rukám podľa toho, ako boli dohodnutí. Peniaze odovzdával každý mesiac. Mal za to, že dlh mal uhradený ku mesiacu august 2021. Vypovedal, že obdobie od mesiaca august 2021 do januára 2021 výživné platil príjmovým a pokladničným dokladom. Potvrdil, že dlh mal od mesiaca február do mesiaca apríl 2022 - kedy mu bola opätovne obmedzená osobná sloboda - mal preto za to, že výživné neuhradil v mesiacoch apríl až júl 2021 a potom od mesiaca február až do mesiaca apríl 2022. Mal tak za to, že jeho dlh bol za sedem mesiacov vo výške 560 eur.

Ku svojim osobným a majetkovým pomerom vypovedal, že od mesiaca december 2019 do mesiaca apríl 2022 bol zamestnaný v spoločnosti U. v T.. Jeho priemerný mesačný čistý príjem bol okolo 700 eur. Tiež pracoval aj u Ď. v Q., kde zarobil cca 500 eur.

V mesiaci apríl 2022 bol vo výkone trestu a z neho bol prepustený dňa 27.novembra 2022.

Následne po tom, čo bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody bol evidovaný na úrade práce Partizánske, kde poberal dávku v hmotnej núdzi vo výške 68,80 eur. Keďže bol evidovaný na úrade práce výživné si neplnil z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov.

O dcéru sa však zaujímal kupoval jej aj veci či už na narodeniny alebo sviatky.

Svedkyňa Y. S. vypovedala dňa 20.marca 2023, že pokiaľ išlo o obžalovaného - tomuto bola určená vyživovacia povinnosť 50 eur na dcéru H., ná-

-4- B4-2T/19/2023

sledne bolo výživné zvýšené na čiastku 80 eur mesačne. Predmetná vyživovacia povinnosť bola určená súdom.

Potvrdila, že obžalovaný si plnil vyživovaciu povinnosť nepravidelne. Z jeho strany bolo výživné odovzdávané jej osobne do rúk a to každý mesiac. Mala za to, že za obdobie od mesiaca december 2019 do mesiaca apríl 2022 dlhoval na výživnom celkove 560 eur a od mesiaca máj 2022 až do 20.marca 2023 t.j. do dňa výsluchu - dlhoval celkove za jedenásť mesiacov 880 eur, teda celkove 1 440 eur.

Ku svojim osobným, majetkovým pomerom vypovedala, že je na materskej dovolenke z dôvodu narodenia dieťaťa.

Pokiaľ ide o maloletú H. táto navštevovala základnú školu - prvý ročník. Výdavky spojené s maloletou H. mala ohľadom stravovania v škole vo výške 52 eur ako i platenie za družinu vo výške 5 eur. Okrem toho mala na dcéru bežné výdaje ako je strava, oblečenie a veci do školy. Nemala za to, že by dcéra neplnením vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného dcéra núdzou trpela, pretože dokázala jej zabezpečiť všetko, čo potrebovala.

Vo svojej osobnej starostlivosti má celkove štyri maloleté deti. Manžel je živnostník.

Zo správy od Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Ilava - vyplynulo, že obžalovaný pokiaľ išlo o žalované obdobie neplnenia si vyživovacej povinnosti - za časové obdobie od mesiaca december 2019 - bol v časovom období

-od 17.februára 2019 do 24.júla 2019 vo výkone väzby,

-od 24.júla 2019 do 16.augusta 2019 vo výkone trestu odňatia slobody. Následne bol vo väzbe

-od 27.apríla 2022 do 06.októbra 2022 a následne vo výkone trestu

-od 06.októbra 2022 do 27.novembra 2022.

Nebol pracovne zaradený, nepoberal žiadnu pracovnú odmenu.

Zo správy od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom Partizánske bolo vo vzťahu k obžalovanému preukázané, že tento bol

-od 01.júna 2020 do 10.októbra 2020 bol tiež vyradený z evidencie z dôvodu prekročenia zákonom stanovenej 40 dňovej lehoty vykonávania dohody o vykonaní práce u zamestnávateľa Ď. R., s.r.o. Pred zaradením do evidencie bol zamestnaný u spoločnosti U. a.s. kde bol ukončený pracovný pomer uplynutím doby určitej.

-od 08.decembra 2020 do 31.januára 2021 bol vyradený z evidencie z dôvodu nástupu do zamestnania v spoločnosti VULKAN Partizánske, a.s. Pred zaradením do evidencie nikde nepracoval,

-od 19.novembra 2021 do 08.februára 2022 vyradený z evidencie z dôvodu nedostavenia sa na úrad. Pred zaradením do evidencie pracoval na základe dohody o vykonaní práce u spoločnosti Ď. R., s.r.o.
-od 09.decembra 2022 bol vedený na úrade práce. Od 01.decembra 2022 bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 74 eur.

Obžalovanému Sociálnou poisťovňou Topoľčany bolo v žalovanom období - od 01.decembra 2019 do 02.februára 2023 vyplatená celková čiastka nemocenského vo výške 1 617 eur.

-5- B4-2T/19/2023

Zo správy od Okresného úradu Prievidza, odbor živnostenského podnikania vyplynulo, že u neho nebol vykonaný zápis v živnostenskom registri.

Preukázanie takto zisteného skutkového stavu veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný a to tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Pri právnom hodnotení dospel súd k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa ustanovenia § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. - obžalovaný najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne si neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

I keď obžalovaný namietal závažnejší spôsob konania - pokiaľ ide o dlhší čas vzhľadom na predmetné časové obdobie december 2019 - 23.október 2023 i keď v tomto období v niektorých mesiacoch uhradil výživné išlo o dlhší čas.

V danom prípade išlo o riadne neplnenie vyživovacej povinnosti po dobu vyššie uvedenú. Počas predmetného obdobia - i napriek tomu, že v istých etapách uhradzoval výživné, čo potvrdila i samotná svedkyňa však znamená - že počas predmetného obdobia podstatným spôsobom zvyšoval závažnosť konania a z hľadiska materiálneho vyvolávalo závažnejšie následky v bežnom živote oprávnených osôb. Z toho dôvodu je právne posúdenie konania obžalovaného v súlade so zákonom.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že bolo v schopnostiach a možnostiach obžalovaného v ustálenom čase a v stanovenej výške prispievať na výživu svojho maloletého dieťaťa, pričom obžalovaný si plnil predmetnú vyživovaciu povinnosť nepravidelne o čom svedčil predmetný dlh na výživnom. Práve tým, že obžalovaný si svoju zákonnú povinnosť neplnil pravidelne - takto poskytované výživné v mesiacoch, keď ho uhrádzal nepokrývalo výživu a náklady spojené so starostlivosťou maloletého dieťaťa. Obžalovaný tak nedodrжал rozsah vyživovacej povinnosti, ktorá tak nekorešpondovala s pravidelnosťou - predmetného civilného rozhodnutia o výške výživného, vyživovaciu povinnosť tak neplnil pravidelne, ako mu to zákon ukladá a teda jeho plnenie zanedbal a preto naplnil skutkovú podstatu trestného činu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr.zák.

Základnou podmienkou totiž žalovaného trestného činu je nárok na výživu, ktorý vyplýva z ustanovení Zákona o rodine (ďalej ZR). Podľa § 62 ods. 1, 2 veta prvá ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Obsahom vyživovacej povinnosti podľa § 207 Tr. zák. sa teda rozumie neplnenie výživného poskytované v peniazoch, ale i neplnenie povinnosti zaopatrovat' iného, teda neplnenie povinnosti poskytovať dieťaťu stravu, ošatenie, bývanie, starať sa o jeho zdravie a čistotu, vykonať nad ním dohľad a prípadne opatrovať ďalšími prostriedkami potrebnými pre jeho všestranný rozvoj v zmysle zákona o rodine.

Musí ísť o riadnu pravidelnosť - ako bola určená súdom - každý mesiac.

-6- B4-2T/19/2023

Dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný si svoju zákonnú povinnosť - ktorá mu vyplývala z ustanovenia § 62 zákona o rodine - neplnil tak od mesiaca december 2019 - (začiatok bol ustálený

výpoveďou svedkyne a potvrdená bola i samotnou výpoveďou obžalovaného) do vyhlásenia rozsudku t. j. do 23. októbra 2023. Ako už súd uviedol - plnil si ju nepravidelne.

Potrebné je však uviesť i to, že pokiaľ išlo takéto dlhé obdobie, že počas neho si obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť plnil čiastočne a to tak ako to bolo uvádzané obžalovaným a potvrdené i samotnou svedkyňou. Nemožno preto konštatovať, že ku svojej povinnosti by pristupoval len nezodpovedne. Ako vyplynulo z lustrácie Sociálnej poisťovne - obžalovaný sa snažil uhrádzať výživné i keď niekedy s oneskorením v čase keď bol v riadnom pracovnom pomere. Jeho príjem, ktorý dosahoval však umožňoval, aby sa nedostal do omeškania.

Tu je však potrebné uviesť - že výživné nebolo menené od 31. marca 2021 - napriek tomu, že od predmetného času sa značne menili oprávnené potreby maloletej dcéry. Výživné, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej dcéry bolo vo výške 80 eur - čo je absolútne zanedbateľná čiastka vzhľadom na jej potreby ako i oprávnené nároky, ktoré si vyžadovala. Počas predmetného žalovaného obdobia bola dcéra vo veku tri roky až sedem rokov, keď sa výživné zvyšovalo bola vo veku päť rokov.

Bolo síce preukázané, že v žalovanom období bol v pracovnom pomere, ale ako vyplynulo zo správy úradu práce bol aj bez pracovného pomeru s tým, že mu bola poskytovaná dávka v hmotnej núdzi.

Tu je potrebné uviesť, že každý rodič sa má usilovať získať príjem, ktorý by mu umožnil plniť si svoju zákonnú povinnosť vyživovať svoje dieťa a v rámci toho by si mal aj svoje pomery zabezpečiť tak, aby popri zabezpečení vlastných životných potrieb zabezpečil v prvom rade životné potreby svojho dieťaťa - v danom prípade dcéry.

Týmto svojím postojom si dostatočne svoje základné povinnosti vo vzťahu ku svojej dcére. Maloletá dcéra nebola v jeho osobnej starostlivosti. Jeho jedinou povinnosťou bolo uhrádzanie výživného v pravidelných mesačných intervaloch a bolo riadne aspoň finančnou čiastkou prispievať pravidelne na výživné. Obžalovaného povinnosťou bolo a je zabezpečovať po finančnej stránke svoju dcéru a celú túto starostlivosť nielen osobnú - ale i finančnú nenechať len na svedkyňi.

Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sami sa živiť, pričom podľa § 62 ods. 5 ZR má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Výživné je praktickým vyjadrením ekonomickej funkcie rodiny, ktorej účelom je zabezpečovať pre svojich členov uspokojovanie materiálnych potrieb, a to vzájomnou pomocou podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Výživným sa rozumie náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej, ako

-7- B4-2T/19/2023

i po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzna, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale i nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a podobne. Základom preto pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči ich dieťaťu, je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle.

Obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Obsahom vyživovacej povinnosti podľa § 207 Tr. zák. sa teda rozumie neplnenie výživného poskytované v peniazoch, ale i neplnenie povinnosti zaopatrováť iného, teda neplnenie povinnosti poskytovať dieťaťu stravu, ošatenie, bývanie, starať sa o jeho zdravie a čistotu, vykonať nad ním dohľad a prípadne opatrovať ďalšími prostriedkami potrebnými pre jeho všestranný rozvoj v zmysle zákona o rodine.

Nárok na zabezpečenie riadnej výživy je tak zákonným nárokom podľa ustanovenia § 62 až 65 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. v znení neskorších právnych predpisov. Vznikom rodinného pomeru zo zákona začína vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom, t.j. vyživovacia povinnosť obžalovaného voči maloletému, ktorá vznikla a začala jeho narodením. Za začiatok páchania trestného činu zanedbania povinnej výživy sa považuje deň, od ktorého obžalovaný ako rodič prestal zavinene plniť vyživovaciu povinnosť a to bez ohľadu na to, či o povinnosti platiť výživné a o jeho výške rozhodol už pred tým súd v civilnom konaní.

Podľa § 62 ods. 5 ZR má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Obžalovaný na výživu dcéru inou formu neprispieval, nenavštevoval ju.

Z hľadiska subjektívnej stránky u obžalovaného išlo o úmyselné konanie a to v prinajmenšom vo forme nepriameho úmyslu - pretože obžalovaný musel vedieť, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom (ochrana nároku -

oprávnenej osoby na výživné) a pre prípad, že ho spôsobí, s tým bol uzrozumený. Obžalovaný o svojej zákonnej vyživovacej povinnosti vedel, napriek tomu výživné uhrádzal nepravidelne.

V osobe obžalovaného súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by vylučovali jeho trestnú zodpovednosť. Obžalovaný nepredložil žiadne dôkazy o tom, že by bol invalidný, trvale zdravotne postihnutý.

Marginálne - na naplnenie subjektívnej stránky predmetného žalovaného trestného činu - zavinenia stačí, že páchatelovi je známe, že je v danom prípade otcom dieťaťa, ktoré nie je schopné sa život (navštevuje školu a nie je teda zárobkovo činné) a že je tu z jeho strany povinnosť vyživovať takéto dieťa (porovnaj R 10/1977).

Obžalovaný tak chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejmé z následku jeho konania - tento záujem aj porušil. Nápravu obžalovaného spôsobeného stavu nemožno dosiahnuť vylúčením prostriedkov trestného práva.

Rozsah vyživovacej povinnosti to nie sú len - všeobecné hľadiská - t.j. skúmanie odôvodnených potrieb dieťaťa - ktorých rozsah je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav,
-8- B4-2T/19/2023

spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa, ale zároveň vychádza aj z reálnych možností a schopností rodičov dieťaťa plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvoma kritériami - t.j. medzi odôvodnenými potrebami dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov - platí zásada úmernosti priamej, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. Odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale zároveň pre dieťa, jeho vývoj sú prospešné - rekreačné, kultúrne, vo vyššej miere zmierňujúce nejaký zdravotný hendikep a podobne. Rozsah odôvodnených potrieb osoby odkázanej na výživné, je súčasne závislý od reálnych schopností a možností osôb povinných poskytovať výživné.

Preto základom pre predmetné vyššie uvedené hodnotenia schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k dieťaťu - je zisťovanie nielen ich skutočných príjmov, ale i preverovanie podkladov odôvodňujúcich záver, či dosahovaný príjem rodiča zodpovedá i jeho telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako i miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a zároveň, či je prítomná skutočná vôľa rodiča dosiahnuť čo najvyšší zárobok a tiež objektívne podmienky na dosiahnutie príjmu úmerného uvedeným predpokladom.

Podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnúť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Na dosiahnutie účelu trestu v prípade trestu obžalovaného splní ako individuálnu, ale i generálnu prevenciu, je potrebné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody i keď s podmieneným odkladom jeho výkonu.

Obžalovaný svojím úmyselným konaním porušil vzťahy vo sfére ochrany rodiny, ktoré chránia nielen ustanovenia Trestného zákona, ale i Zákona o rodine. Svojím postojom k tejto základnej povinnosti vyživovať svoju dcéru aspoň vo forme výživného ich dostal do nepriaznivej situácie, pretože i na jeho finančnú pomoc bola jeho dcéra v žalovanom období odkázaný.

Súd vo vzťahu k obžalovanému nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr.zák.

Priťažujúcou okolnosťou, na ktorú súd vo veci musel prihliadnúť boli jeho predchádzajúce odsúdenia - celkove tri - i keď v jednom prípade sa na jeho osobu hľadí, ako by nebol odsúdený.

Posledný výkon trestu odňatia slobody bol vykonaný dňa 27.novembra 2022. Obžalovaný tak bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr.zák.). Pokiaľ ide o túto pri-
-9- B4-2T/19/2023

ťažujúcu okolnosť je pravdou, že na túto priťažujúcu okolnosť súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia neprihliadať, avšak v prípade obžalovaného súd považoval za potrebné prihliadnúť na túto priťažujúcu okolnosť a to vzhľadom na jeho recidívu - pretože v minulosti bol opakovane odsúdený za spáchanie úmyselnej trestnej činnosti.

Iné priťažujúce okolnosti (§ 37 Tr.zák.) súd nezistil.

I keď základná trestná sadzba bola jeden rok - päť rokov, práve s prihliadnutím na § 38 ods. 4 Tr.zák. - prevaha priťažujúcich okolností - bola základná trestná sadzba dva roky a štyri mesiace - päť rokov.

Súd obžalovanému tak uložil trest odňatia slobody vo výmere dva roky a štyri mesiace s tým, že výkon trestu odňatia slobody mu podmienené odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jeho správaním s určením skúšobnej doby v trvaní tri roky.

Potrebné je uviesť, že ide o trestný čin veľkej spoločenskej nebezpečnosti pretože nezanedbateľným spôsobom konania obžalovaného ovplyvňuje nepriaznivo i budúci život svojej dcéry a to jednak materiálным nedostatkom, ale aj nasledovným vzťahom k povinnostiam a životu.

Vo všeobecnosti platí - že pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia - zaraďuje medzi prečiny, zločiny a obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (alternatívne nespojené s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Aj takáto súdom uložená výmera zohľadňuje v dostatočnej miere možnosť nápravy obžalovaného a korešponduje so závažnosťou jeho trestnej činnosti. V tomto smere súd poukazuje na skutočnosť - i samotné vyjadrenie organizácie, kde sa t.č. obžalovaný nachádza. Naozaj v prvom rade je vo vzťahu k obžalovanému i keď posledný výkon trestu bol vykonaný dňa 27.novembra 2022, že účelom je uhradenie predmetného dlhu na výživnom, ale súčasne i pravidelne uhrádzať dlh. Práve z predmetných dôvodov súd uložil obžalovanému predmetnú skúšobnú dobu dlhšieho charakteru - aby predmetná povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné k rukám matky bola splnená (§ 51 ods. 4 písm. e/ Tr.zák.), ako aj v rámci predmetnej skúšobnej doby probačného dohľadu - aby obžalovaný (v čom mu zrejme bude nápomocné i predmetné občianske združenie, ale i probačný a mediálny úradník) počas predmetnej skúšobnej doby sa uchádzal preukázateľne o zamestnanie, resp. sa zamestnal (§ 51 ods. 4 písm. k/ Tr.zák.) - pretože len takýmto spôsobom predmetný dlh a bežné výživné bude môcť uhradzovať. Obžalovaný ako vyplynulo z lustrácie Sociálnej poisťovne má vybudované pracovné návyky. Nejde o osobu, ktorá by ku pracovným povinnostiam vôbec nepristupovala.

Pokiaľ ide o predmetné žalované obdobie - t.j. od mesiaca december 2019 do vyhlásenia rozsudku - 23.október 2023 - predmetný dlh bol v celkovej výške 1 870 eur - vychádzajúc z výpovede svedkyne, ktorá vypovedala na výsluchu dňa 20.marca 2023, že predmetný dlh bol vo výške 1 440,-- eur, ako i z listinného dôkazu, že za mesiac apríl 2023 bolo uhradené výživné vo výške 50,-- eur - išlo tak o dlh vo výške 1 470 eur a následne súd zohľadnil ďalšie mesiace - máj 2023 až september 2023 - (5 mesiacov x 80 eur - 400,-- eur

-10- B4-2T/19/2023

(keďže rozsudok bol vyhlásený dňa 23.október 2023 - mesiac október 2023 ešte nezarátal) - bol tak predmetný dlh vo výške 1 870,-- eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.